

บทที่ 1

บทนำ



1.1 ปัญหาและความสำคัญของการศึกษา

สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค (Consumer Credit) หมายถึง เงินหรืออำนาจซื้อที่ผู้บริโภคได้รับการขยายมากขึ้นจากการให้กู้ยืมโดยบุคคล หรือสถาบันการเงินที่ให้บริการกู้ยืมเพื่อนำไปใช้ส่วนตัว ทั้งนี้การให้สินเชื่อดังกล่าวอาจให้เป็นเงินหรือสิทธิการใช้สินค้าหรือบริการต่างๆก็ได้¹ ประเภทของสินเชื่อผู้บริโภคที่นิยมในปัจจุบัน ได้แก่

1. การซื้อเชื่อแบบจดบัญชี
2. การซื้อแบบผ่อนส่ง
3. การกู้ยืม
4. การใช้บัตรเครดิต

ในอดีตการใช้สินเชื่อผ่านบัตรเครดิตมีเฉพาะสำหรับการซื้อสินค้าและบริการที่มีราคาแพงในกลุ่มผู้มีฐานะทางการเงินที่ดีเท่านั้น แต่ปัจจุบันพบว่าผู้บริโภคสามารถใช้สินเชื่อดังกล่าวซื้อสินค้าและบริการได้เกือบทุกชนิดทุกระดับราคา หากผู้บริโภคมีศักยภาพในการชำระหนี้ได้ก็สามารถซื้อสินค้าด้วยวิธีการซื้อเชื่อแล้วจ่ายชำระหนี้ในอนาคตตามเงื่อนไขและระยะเวลาที่กำหนด ปัจจุบันเศรษฐกิจพัฒนามากขึ้น อัตราการใช้จ่ายสูงขึ้น ราคาสินค้าและปริมาณเงินที่ใช้เพิ่มขึ้นจนก่อให้เกิดความไม่สะดวกและไม่ปลอดภัยในการพกเงินสดจำนวนมาก จึงเกิดสิ่งทดแทนที่มีคุณสมบัติและสภาพคล่องคล้ายเงิน คือการซื้อขายโดยใช้สินเชื่อเครดิตผ่านการใช้ "บัตรพลาสติก" หรือ "บัตรเครดิต"

¹ อังชัย สันติวงศ์ และฉายศิลป์ เรืองขวัญพิพัฒน์, เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 1981) หน้า 166.

บัตรเครดิต เป็นบัตรที่ได้รับการอนุมัติสินเชื่อสำหรับผู้บริโภคที่ออกโดยสถาบันการเงิน ผู้ถือบัตรสามารถใช้ชำระค่าสินค้าและบริการต่างๆ โดยมีต้องใช้เงินสด แต่จะต้องชำระคืนต่อสถาบันผู้ออกบัตรภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ผู้ถือบัตรจะสามารถใช้จ่ายภายในวงเงินที่จำกัดไว้แตกต่างกันตามสถาบันผู้ออกบัตรกำหนดไว้ จากความสะดวกสบายในการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตที่สามารถใช้จ่ายเงินล่วงหน้าได้จำนวนมากไม่ว่าจะเป็นในกรณีฉุกเฉินหรือการเดินทาง จึงได้รับความนิยมจนก่อให้เกิดการขยายตัวทั้งปริมาณจำนวนบัตรและปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายตัวของบัตรเครดิตเกิดจากการผลักดันของปัจจัยรอบด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเงิน และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต การขยายตัวของระบบเศรษฐกิจไทยในช่วงปี ค.ศ. 1987-1995 มีการพัฒนาด้วยอัตราประมาณร้อยละ 10 ส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้ไปยังภูมิภาคต่างๆ รายได้ประชาชาติเฉลี่ยต่อหัวสูงขึ้นและประชาชนมีกำลังซื้อเพิ่มสูงขึ้น การพัฒนาบริการทางการเงินที่สอดคล้องควบคู่กับการพัฒนาของระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายขอบข่ายการให้บริการทางการเงินจากเดิมที่เน้นการบริการแบบ Wholesale Banking คือให้ความสำคัญกับลูกค้ารายใหญ่และกลุ่มธุรกิจมาเน้นบริการแบบ Retail Banking ซึ่งให้ความสำคัญกับลูกค้ารายย่อย บริการด้านบัตรเครดิตซึ่งเป็นบริการแบบ Retail Banking ประเภทหนึ่งที่สถาบันการเงินเห็นว่าสามารถสร้างรายได้ จึงได้รับความสำคัญเพิ่มขึ้นมูลค่าการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตทั้งบัตรในประเทศและบัตรระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นจากประมาณ 452 ล้านบาทในปี ค.ศ. 1987 เป็น 6,243 ล้านบาทในปี ค.ศ. 1990 และ 21,975 ล้านบาทในปี ค.ศ. 1995 (ตารางที่ 1.2) แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการจับจ่ายใช้สอยของผู้บริโภคที่นิยมใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตมากขึ้น การขยายตัวของการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตที่มากเกินไปซึ่งไม่สอดคล้องกับนโยบายทางการเงินแบบเข้มงวดของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ต้องการควบคุมอัตราเงินเฟ้อ เร่งการระดมเงินออม และพยายามให้ประชาชนมีวินัยทางการเงิน อาจส่งผลกระทบต่อปริมาณเงินออมในระบบเศรษฐกิจและเสถียรภาพของเศรษฐกิจได้ ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงออกมาตรการควบคุมโดยส่งหนังสือเวียนเมื่อปลายปี ค.ศ. 1995 ไปยังสถานออกบัตรระบุคุณสมบัติของผู้ขอใช้บัตรเครดิต ดังนี้

- ผู้ถือบัตรหลักต้องมีรายได้ประจำขั้นต่ำปีละ 240,000 บาท (หรือเดือนละ 20,000 บาท) สำหรับข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจต้องมีรายได้ประจำอย่างน้อยปีละ 120,000 บาท (หรือเดือนละ 10,000 บาท)

- ผู้ถือบัตรเสริมรายใหม่และบัตรใหม่ที่แทนบัตรเดิมที่หมดอายุ ผู้ถือบัตรจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 22 ปี

- จำกัดวงเงินสินเชื่อการใช้จ่ายผ่านบัตรไม่เกิน 2 เท่าของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

มาตรการดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อนโยบายการขยายฐานลูกค้าสู่ระดับล่างของธนาคารพาณิชย์ ทำให้อุดเป้าหมายผู้มีศักยภาพถือบัตรเครดิตลดลงเกือบ 70% เนื่องจากมาตรการนี้ กำหนดคุณสมบัติไว้ค่อนข้างสูงประกอบกับกลุ่มลูกค้าที่มีรายได้ระดับนี้ส่วนใหญ่จะถือบัตรเครดิตไว้แล้ว ดังนั้นแนวโน้มการตลาดบัตรเครดิตของแต่ละธนาคารจึงเปลี่ยนไป ทุกธนาคารจึงพยายามพัฒนาความหลากหลายของบัตรและเพิ่มสิทธิประโยชน์เพื่อเจาะกลุ่มเป้าหมายใหม่รวมทั้งพยายามกระตุ้นส่งเสริมให้มีการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตให้สูงขึ้น ส่งผลให้ปริมาณจำนวนบัตรเครดิตในไตรมาสที่ 2 และ 3 ปี ค.ศ. 1996 เพิ่มขึ้นจากที่เคยลดลงในไตรมาสแรก (ตารางที่ 1.3)

ประเทศกำลังพัฒนา เช่นประเทศไทยมักประสบปัญหาการพัฒนาประเทศประการหนึ่งคือ อัตราการออมภายในประเทศต่ำกว่าที่ควร หรือการออมอยู่ต่ำกว่าระดับการออมศักยภาพ หากเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างการออมกับการลงทุนจะพบว่า การออมมวลรวมภายในประเทศมีระดับต่ำกว่าการลงทุนมวลรวม คือ การออมขยายตัวช้ากว่าการลงทุนอยู่ประมาณ 7 - 8% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ทำให้ประเทศไทยต้องกู้ยืมและเคลื่อนย้ายเงินทุนจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากซึ่งส่งผลเสียต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในระยะยาว นอกจากนี้ยังพบว่า ช่องว่างระหว่างการออมกับการลงทุนมีแนวโน้มขยายตัวสูงขึ้นเรื่อยๆ การแก้ปัญหาดังกล่าวคือการพยายามระดมเงินออมภายในประเทศให้สูงขึ้น แหล่งที่มาสำคัญของเงินออมนี้คือ เงินออมของภาคครัวเรือนที่มีสัดส่วนประมาณ 60% ของเงินออมทั้งหมด มาตรการต่างๆ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยออกมาเพื่อกระตุ้นการออมให้สูงขึ้นและเพื่อพยายามลดภาวะการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดในช่วงระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา มีจำนวนมากแต่หนึ่งในมาตรการที่นำออกมาใช้แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ คือ การปรับเกณฑ์การอนุมัติบัตรเครดิตที่เข้มงวดมากขึ้น การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตในต่างประเทศไตรมาสที่ 3 ปี ค.ศ. 1996 มีมูลค่า 3.16 พันล้านบาท ลดลงเพียงเล็กน้อยจาก 3.29 พันล้านบาทในไตรมาสที่ 4 ปี ค.ศ. 1995 และพบว่าค่าใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตในต่างประเทศมีมูลค่าเพียงร้อยละ 10 ของการใช้จ่ายผ่านบัตรทั้งหมดที่มีมูลค่า 150 พันล้านบาท อย่างไรก็ตามปัญหาประการหนึ่งที่เริ่มทวีความสำคัญมากขึ้นในปัจจุบันคือ ผู้ถือบัตรขาดสภาพคล่องทางการเงินและเกิดการล่าช้าในการชำระเงินตามระยะเวลาที่กำหนด (ประมาณ 45 วัน)

เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่ถดถอยทำให้ปริมาณหนี้ค้างชำระในระบบการให้สินเชื่อบุคคลผ่านบัตรเครดิตสูงขึ้น ในไตรมาสที่ 4 ปี 1996 มีมูลค่า 40.941 พันล้านบาท สูงกว่าไตรมาสเดียวกันในปี 1995 ประมาณ 13.42 % (ตารางที่ 1.3) ทำให้ในปี ค.ศ. 1997 ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงออกกฎให้ผู้ถือบัตรเครดิตจะมีวงเงินการใช้จ่ายไม่เกิน 2 เท่าของเงินเดือนเฉลี่ยต่อเดือนและกำหนดการชำระหนี้บัตรเครดิตอย่างต่ำ 10% ของยอดคงค้างทั้งสิ้นแต่ต้องไม่ต่ำกว่าวงวดละ 2,000 บาท ซึ่งจะส่งผลให้ปริมาณหนี้ค้างชำระบัตรเครดิตในอนาคตลดลง

การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตส่งผลกระทบต่อปริมาณเงินออมในทิศทางใดจึงมีความสำคัญต่อการเลือกนโยบายทางการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย เนื่องจากการขยายตัวของปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตอาจส่งผลทั้งด้านบวกและด้านลบต่อปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์กล่าวคือ เมื่อผู้ถือบัตรใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตจะทำให้ผู้ถือบัตรสามารถรักษารูปแบบการใช้จ่ายของตนให้คงเดิมในขณะที่ถือเงินสดน้อยลง เนื่องจากผู้ถือบัตรไม่จำเป็นต้องถือเงินสดเพื่อเหตุฉุกเฉิน (Precaution Money Demand) และสามารถลดการถือเงินสดเพื่อจับจ่ายใช้สอย (Transaction Demand for Money) จึงส่งผลให้ปริมาณการถือเงินสดและอาจลดปริมาณการใช้เช็คในระบบเศรษฐกิจส่งผลให้ปริมาณเงินในบัญชีกระแสรายวันลดลง และผู้ถือบัตรสามารถโอนเงินเข้าฝากในบัญชีสะสมทรัพย์และบัญชีฝากประจำเพื่อให้ได้รับผลตอบแทน หรือผู้ถือบัตรสามารถนำเงินในส่วนนี้ไปลงทุนเพื่อเพิ่มผลตอบแทนได้ อย่างไรก็ตามเมื่อมองในระยะยาวการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตจะมีส่วนกระตุ้นการใช้จ่ายของประชาชนทำให้ปริมาณรายได้ที่เหลือเป็นเงินออมลดลง และผู้ถือบัตรสามารถเลือกชำระค่าสินค้าและบริการด้วยการผ่อนชำระผ่านบัตรเครดิตแทนการสะสมเงินฝากระยะยาวในบัญชีสะสมทรัพย์และบัญชีฝากประจำ การใช้จ่ายผ่านบัตรจึงอาจส่งผลให้ปริมาณการออมของประชาชนลดลงได้ และหากการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตไม่สามารถทดแทนการใช้จ่ายด้วยเช็คอย่างสมบูรณ์ ผู้ถือบัตรก็จะใช้บัตรควบคู่กับการใช้จ่ายด้วยเช็คทำให้ปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตมีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกับปริมาณเงินฝากในบัญชีกระแสรายวันได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาวะตลาดบัตรเครดิตในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตต่อปริมาณการเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาวัดความสามารถในการทดแทนกันระหว่างเงินและบัตรเครดิต

1.3 วิธีการศึกษา

การศึกษาสภาวะตลาดบัตรเครดิตในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจะทำการศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิต่างๆ เช่น บทความในวารสาร หนังสือพิมพ์ รวมทั้งนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านธุรกิจบัตรเครดิต โดยอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยวิธีการพรรณนา (Descriptive Method) ซึ่งพิจารณา 5 หัวข้อหลัก คือ

- 1 ผลิตภัณฑ์บัตรเครดิต (Product)
- 2 ช่องทางการจัดจำหน่ายบัตรเครดิต (Place)
- 3 ราคาบัตรเครดิต (Price)
- 4 การส่งเสริมการจัดจำหน่ายบัตรเครดิต (Promotion)
- 5 โครงสร้างและการแข่งขันในตลาดบัตรเครดิต

การวิเคราะห์ตลาดบัตรเครดิตจะพิจารณาถึงปัจจัยภายในตลาด ได้แก่ ส่วนแบ่งตลาดทั้งบัตรในประเทศและระหว่างประเทศ ระดับการกระจุกตัว การกีดกันการเข้ามาแข่งขันในตลาด และพิจารณาผลกระทบจากปัจจัยภายนอกตลาด ได้แก่ นโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย ผลกระทบจากการเข้ามาของสถาบันออกบัตรจากต่างประเทศ และการจัดตั้งชมรมบัตรเครดิต

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตต่อปริมาณเงินฝากในบัญชีกระแสรายวัน บัญชีสะสมทรัพย์ บัญชีฝากประจำ และการวัดระดับความสามารถการทดแทนระหว่างเงินและบัตรเครดิต จะใช้การคำนวณด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares) ตามแบบจำลองเศรษฐมิติรูปแบบฟังก์ชันการออม

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตต่อปริมาณเงินฝากในบัญชีธนาคารพาณิชย์ จะใช้ข้อมูลเฉพาะบัตรเครดิตที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์และสถาบันผู้ออกบัตรชาร์จ์การ์ด (บัตรอเมริกันเอ็กซ์เพรส และบัตรไดเนอร์สคลับ) และปริมาณเงินฝากที่ใช้ในการศึกษาจะหมายถึง ปริมาณเงินฝากในบัญชีสะสมทรัพย์ บัญชีเงินฝากประจำ และบัญชีกระแสรายวันในธนาคารพาณิชย์ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานำมาจากธนาคารแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1987 - 1996

1.5 ประโยชน์ของการศึกษา

1. เพื่อทราบสภาพโครงสร้างตลาดบัตรเครดิตในตลาดบัตรเครดิต ว่ามีสภาพการแข่งขัน ความเจริญเติบโตและมีวิวัฒนาการมาอย่างไร และสถาบันผู้ออกบัตรมีกลยุทธ์การปรับตัวต่อการแข่งขันเพื่อที่จะขยายส่วนแบ่งทางการตลาดและการยอมรับจากลูกค้าอย่างไร รวมทั้งทิศทางการโน้มการแข่งขันของตลาดในอนาคต
2. เพื่อทราบถึงผลกระทบของการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต มีผลต่อปริมาณเงินฝากในบัญชีแต่ละประเภทว่ามีทิศทางความสัมพันธ์อย่างไร
3. เพื่อใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เสนอนโยบายที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาตลาดการเงินให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

1.6 โครงสร้างของการศึกษา

ในการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะประกอบไปด้วย 7 บท บทแรกกล่าวถึงความสำคัญและที่มาของการศึกษา วัตถุประสงค์การศึกษา วิธีการศึกษา ขอบเขตการศึกษา และ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ บทที่ 2 แสดงผลการศึกษาและวิจัยงานที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ที่เคยศึกษาในอดีต บทที่ 3 กล่าวถึง ประวัติความเป็นมาของบัตรเครดิต บทที่ 4 กล่าวถึง ช่องทางการจัดจำหน่ายของบัตรเครดิต บทที่ 5 วิธีการศึกษา บทที่ 6 ผลการศึกษาวิเคราะห์ และบทที่ 7 กล่าวถึงบทสรุปและข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 1.1 : จำนวนบัตรเครดิตในประเทศไทย

หน่วย: พันบัตร

ปี (ค. ศ.)	บัตร ในประเทศ	อัตราการ เจริญเติบโต	บัตรระหว่าง ประเทศ	อัตราการ เจริญเติบโต	ผลรวม
ธันวาคม1986	46	-	97	-	143
มิถุนายน1987	49	6.52	106	9.28	155
ธันวาคม1987	52	6.12	121	14.15	173
มิถุนายน1988	60	15.38	165	36.36	225
ธันวาคม1988	93	55.00	192	16.36	285
มิถุนายน1989	153	64.52	213	10.94	366
ธันวาคม1989	246	60.78	241	13.15	487
มิถุนายน1990	304	23.58	285	18.26	589
ธันวาคม1990	411	35.20	317	11.23	728
มิถุนายน1991	497	20.92	366	15.24	863
ธันวาคม1991	555	11.67	384	4.92	939
มิถุนายน1992	536	-3.42	569	48.18	1,105
ธันวาคม1992	736	36.57	709	24.60	1,441
มิถุนายน1993	649	-11.34	613	-13.54	1,262
ธันวาคม1993	722	11.25	667	8.81	1,389
มิถุนายน1994	784	8.59	724	8.55	1,508
ธันวาคม1994	874	11.48	873	20.58	1,747
มิถุนายน1995	843	-3.55	892	2.18	1,735
ธันวาคม1995	862	2.25	1,033	15.81	1,895

ที่มา : ฝ่ายกำกับและพัฒนาสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย

(จำนวนบัตรลดลงเนื่องจาก มีการยกเลิกบัตรที่ไม่เคลื่อนไหวออกจากระบบ)

บัตรในประเทศ หมายถึง บัตรเครดิตที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์ ไม่รวมบัตรเครดิตของร้านค้า

บัตรเครดิตต่างประเทศ หมายถึง บัตรเครดิตวีซ่า บัตรมาสเตอร์ โคนเนอร์ส และ เจซีบี

ตารางที่ 1.2 : มูลค่าการใช้จ่ายผ่านบัตรเฉลี่ยต่อเดือน

หน่วย: ล้านบาท

ปี (ค. ศ.)	บัตรในประเทศ	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	บัตรระหว่างประเทศ	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	ผลรวม
ธันวาคม1986	80	-	41.5	-	121.5
มิถุนายน1987	81	1.25	79.5	91.25	160.5
ธันวาคม1987	106	30.86	185.5	133.33	291.5
มิถุนายน1988	104	1.89	529	185.18	633
ธันวาคม1988	188	80.77	708	33.84	896
มิถุนายน1989	345	83.51	923	30.37	1,268
ธันวาคม1989	691	100.29	1,157	25.35	1,848
มิถุนายน1990	1,129	63.39	1,512	30.68	2,641
ธันวาคม1990	1,490	31.98	2,112	39.68	3,602
มิถุนายน1991	2,025	35.91	2,278	7.86	4,303
ธันวาคม1991	2,194	8.35	2,604	14.31	4,798
มิถุนายน1992	2,135	2.69	2,929	12.48	5,064
ธันวาคม1992	2,333	9.27	4,511	54.01	6,844
มิถุนายน1993	1,984	14.96	4,332	3.97	6,316
ธันวาคม1993	2,994	50.29	4,769	10.09	7,763
มิถุนายน1994	3,267	9.12	4,155	12.87	7,422
ธันวาคม1994	3,928	20.23	4,519	8.76	8,447
มิถุนายน1995	3,971	1.09	6,234	37.95	10,205
ธันวาคม1995	4,424	11.41	7,345	17.82	11,770

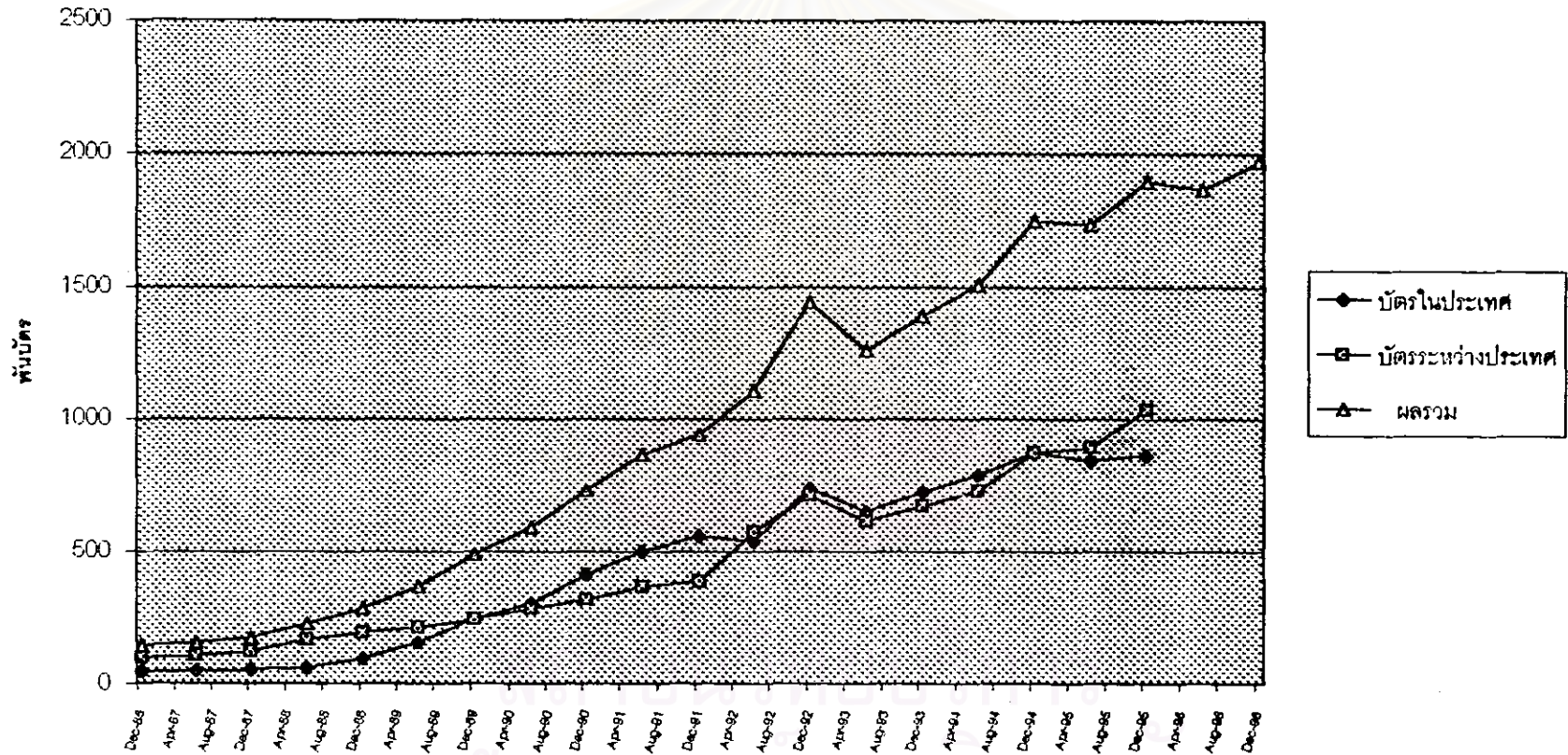
ที่มา : ฝ่ายกำกับและพัฒนากิจการธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 1.3 : ผลการให้บริการบัตรเครดิตของธนาคารพาณิชย์

	ค.ศ.1996					1997		
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ไตรมาสที่ 4	รวม	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3
จำนวนบัตร	1,820,361	1,865,770	1,921,523	1,971,525	1,971,525	2,010,415	2,066,000	2,081,000
ธนาคารพาณิชย์ไทย	1,420,588	1,455,011	1,484,906	1,514,591	1,512,591	1,528,233	1,549,000	1,550,000
ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ	399,773	410,759	436,617	456,934	456,934	482,182	517,000	530,000
ปริมาณการใช้จ่าย(พันล้านบาท)	36.826	35.483	36.351	40.906	149.565	38.450	37.340	35.88
- ปริมาณการใช้ในประเทศ	34.006	31.542	33.187	36.842	135.576	35.602	33.08	33.68
1 การใช้โดยคนไทย	25.001	24.385	26.187	28.173	103.745	25.682	25.72	25.34
2 การใช้โดยคนต่างชาติ	9.005	7.157	7.000	8.669	31.831	9.920	7.34	8.44
- ปริมาณการใช้นอกประเทศ	2.820	3.941	3.164	4.064	13.989	2.848	4.25	2.19
รวมการใช้โดยคนไทยทั้งหมด	27.821	28.326	29.351	32.237	117.734	28.530	25.72	27.44
ปริมาณการใช้จ่ายเฉลี่ยต่อบัตร								
สินเชื่อคงค้าง (พันล้านบาท)	33.856	35.490	37.786	40.941	40.941	41.027	43.94	44.63
สัดส่วนที่ค้างเป็นปริมาณสินเชื่อ ต่อปริมาณการใช้	3.87%	5.77%	7.82%	9.79%	6.33%	1.58%	8.49	2.54

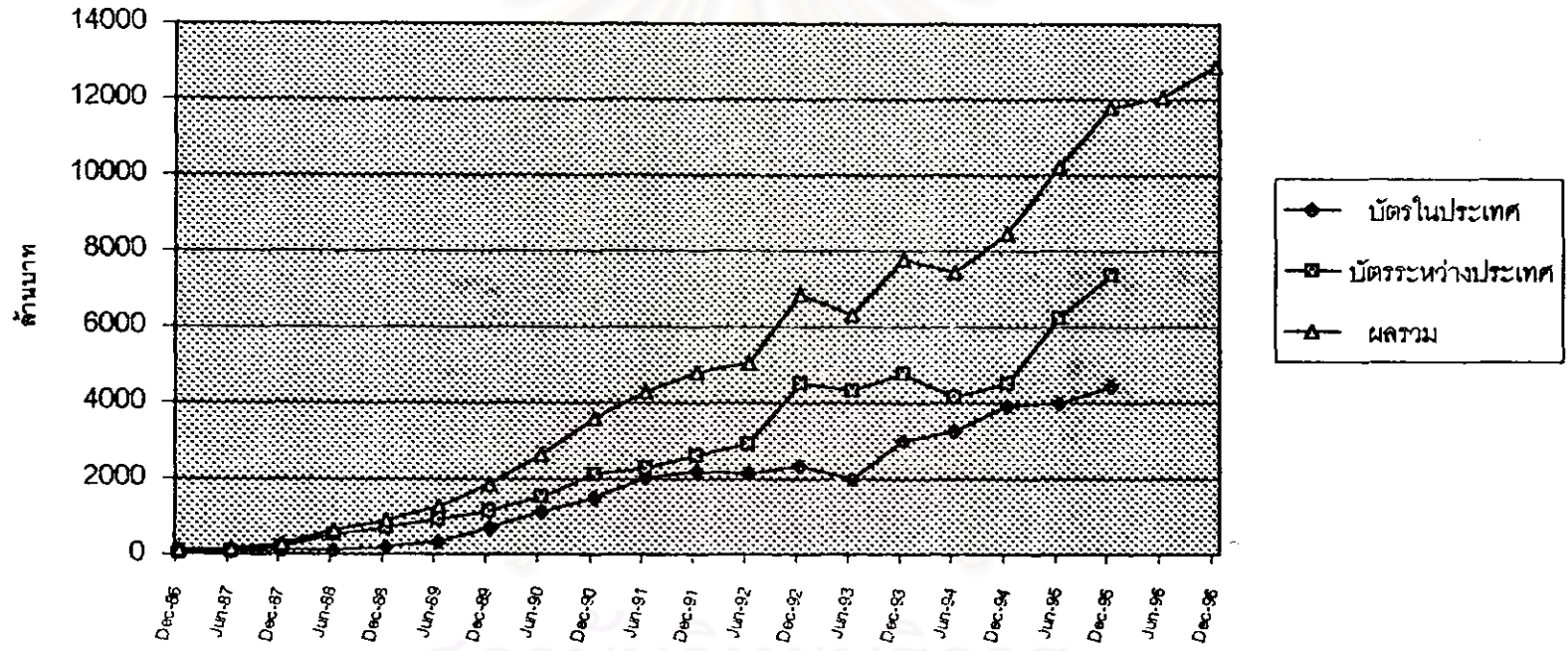
ที่มา : ฝ่ายกำกับและพัฒนากิจการธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 1.1: แสดงปริมาณบัตรเครดิตปีค.ศ. 1986-1996



๒๖

รูปที่ 1.2 : ปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตเฉลี่ยต่อเดือน ปีค.ศ. 1986-1996



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 1.3 : ปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเฉลี่ยต่อบัตรต่อเดือนปีค.ศ. 1986-1996

